

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa : **M. T. s.r.o.**, IČO : X., so sídlom B. č. 1, X. B., zast. *Mgr. P. Ď.*, advokátom z Advokátskej kancelárie B., s.r.o. so sídlom R. č. 29, X. B., proti odporkyňi : **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o **opravnom prostriedku** navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 8. novembra 2007 č. RP/253/2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/253/2005 zo dňa 8. novembra 2007 **r u š í** a vec vracia odporkyňi na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie v časti II. výroku rozhodnutia o uložení sankcie – upozornenie na porušenie zákona **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa 08. novembra 2007 č. RP/253/2005, vydanom v správnom konaní č. 369-PgO/O-1886/2005 postupom podľa § 71 zákona

č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) odporkyňa rozhodla, že

- navrhovateľ porušil povinnosť mu ustanovenú v § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 05.10.2005 cca o 20.00 hod. a opätovne dňa 06.10.2005 odvysielal program „VyVolení“, ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. d) cit. zákona uložila pokutu vo výške 500.000,- Sk, ďalej
- navrhovateľ tým istým skutkom bez zohľadnenia vekovej vhodnosti pre maloletých pri zaradení programu do vysielaní porušil povinnosť mu ustanovenú v § 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z., za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. a) cit. zákona uložila sankciu – upozornenie na porušenie zákona, a rovnako
- navrhovateľ tým istým skutkom bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov opakovane porušil povinnosť mu ustanovenú v § 20 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z., za čo mu podľa § 64 ods. 1 písm. d) cit. zákona uložila pokutu vo výške 100.000,- Sk.

Vo svojom odôvodnení odporkyňa podrobne opísala slovné prejavy vyslovené účastníkmi programu „Vyvolení“ odvysielaného 05.10.2005 o cca 20.00 hod. s reprízou dňa 06.10.2005 o cca 12.00 hod. označený piktogramom 15.

Na základe odbornej analýzy uvedených slovných prejavov (najmä s dôrazom na prednesené slovné vulgarizmy, zmyselné gestá) odporkyňa dospela k záveru, že odvysielaný program obsahoval prvky (sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým), ktoré odôvodňujú povinnosť označiť takýto program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých v zmysle zásad obsiahnutých v článku VII. písm. e) JSO, a to najmä preto, že sledovanie takýchto programov (typu reality show) sa medzi deťmi alebo adolescentmi hodnotí ako otázka generačnej prestíže, pričom samočinne nadobúdajú pocit, že svet okolo nich funguje presne tak, ako je to prezentované v reality show.

Navyše odporkyňa pri odôvodňovaní svojho záveru o ohrozovaní morálneho vývinu maloletého zdôraznila peňažnú výhru ako hlavnú motiváciu súťažiacich, tzn. propagáciu sily peňazí. Podľa odporkyne týmto programom sú naopak morálka, ako aj iné prirodzené zábrany človeka tlačené do úzadia za situácie, kedy programom ponúkané plnenia úloh samotnými súťažiacimi nie sú bežné v každodennom reálnom živote. Preto program, ktorý svojim

posolstvom je spôsobilý ohroziť morálny vývoj maloletých, nie je možné vysielat' pred 22.00 hod.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ bol už v minulosti upozornený odporkyňou na porušenie svojej povinnosti vyplývajúcej mu z § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. (konkrétne rozhodnutím č. RP/183/2004 mu bola uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk), z § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. (konkrétne rozhodnutím č. RP/196/2004 mu bola uložená pokuta vo výške 20.000,- Sk) a z § 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. (konkrétne rozhodnutím č. RP/182/2004 mu bola uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona), potom sa podľa mienky odporkyne naplnila aj v tomto prípade skutková podstata pre vznik zodpovednosti navrhovateľa za správny delikt.

Záverom odporkyňa zdôraznila objektívnu zodpovednosť za správny delikt právnických osôb, pre ktorú žiadny z cit. zákonov neustanovil liberačné dôvody, tzn. dôvody na zbavenie sa zodpovednosti za správny delikt.

Vo včas podanom odvolaní z 24.01.2006 (rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené dňa 10.01.2006, tzn. bola splnená zákonná 15-dňová lehota) proti hore uvedenému rozhodnutiu (správne malo byť podanie navrhovateľa označené ako opravný prostriedok) navrhovateľ poukázal na to, že odporkyňa vychádzala z nesprávnych skutkových zistení, pričom z odôvodnenia rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom program skutočne ohrozil fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých.

Takisto nie je zrejmé, či odporkyňa svoje rozhodnutie opiera o konkrétne odborné stanovisko alebo ide iba o subjektívny názor jej členov. Navrhovateľ naopak všetky scény považoval za scény, s ktorými sa maloletí starší ako 15 rokov už stretli (napríklad aj formou výchovy v školskom prostredí) a nepredstavujú zobrazenie sexuálneho správania alebo obscénne gestá ako formu zábavy, ktoré by maloletí vzhľadom na svoju dostatočnú percepčnú a emočnú kapacitu v spojení so sociálnou zrelosťou nemohli odlišiť od erotických scén (napríklad erotický tanec, resp. striptíz) a gest, ktoré mal naopak program samotný podľa navrhovateľa obsahovať. V žiadnom prípade nie je možné na tanec nazerať inak ako na pohybovú formu a prejav umenia.

V závere svojho opravného prostriedku navrhovateľ žiadal zrušiť rozhodnutie odporkyne napadnuté opravným prostriedkom a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 03.10.2007 zaslaného na základe výzvy konajúceho súdu vyplýva, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí. K argumentom navrhovateľa o nedostatočnom zistení skutkového stavu ako aj o nepreskúmateľnosti záverov o ohrození mravného vývinu maloletých však navyše uviedla, že médiá predstavujú v súčasnosti jeden z hlavných zdrojov informácií pre maloletých a súčasne ich sledovanie je jednou z najpreferovanejších záľub maloletých.

V striptízovej scéne mužov sa vyskytovali obscénne gestá (najmä preťahovanie kravát medzi nohami, olizovanie pier alebo masírovanie pohlavia). Takisto zobrazovanie mladých ľudí pri fliašach s alkoholom, cigaretami v ústach, ktorí predvádzajú striptíz, nie je niečo normálne, čo patrí do vysielacieho času pred 22.00 hod. Navyše, podľa mienky odporkyne s odkazom na ust. § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. postačuje iba možnosť ohrozenia a nie skutočné ohrozenie fyzického, psychického alebo morálneho vývinu maloletého.

Takisto odporkyňa upozornila na tú skutočnosť, že pojem sexuálne správanie nie je definovaný ani v zákone ani v Jednotnom systéme označovania, preto bolo možné využiť správnu úvahu, na základe ktorej odporkyňa vyhodnotila určité úkony súťažiacich najmä počas pánskeho striptízu ako obscénne gestá.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Na pojednávaní vykonanom dňa 24. júna 2008 žalobca svoju argumentáciu doplnil o nové námietky, a to, že v Oznámení o začatí správneho konania žalovaná ako možné porušenie zákona uviedla sexuálne správanie formou zábavy určenej pre dospelých, pričom neskôr, aby zmenu oznámila účastníkovi konania, k tomuto identifikačnému znaku prekvapivo doplnila aj porušenie povinnosti z dôvodu odvysielania programu obsahujúceho obscénne gestá. Takisto v odôvodnení rozhodnutia odporkyne mal byť podľa mienky navrhovateľa citovaný text zák. č. 308/2000 Z.z., ktorý v čase odvysielania programu nebol účinný.

Tiež uviedol, že Jednotný systém označovania, na existenciu ktorého sa žalovaná vo svojom rozhodnutí výslovne odvoláva, nebol v čase vysielania predmetného programu účinný, konkrétne jeho zmeny vyvolané novelou zák. č. 308/2000 Z.z. od 1. augusta 2005 boli účinné až od 1. novembra 2005, hoci

program bol odvysielaný dňa 5. októbra 2005. K posledne uvedenej námietke na podporu závažnosti svojho argumentu citoval aj rozsudok 3 Sž 47/2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou (právnym zástupcom účastníka konania) v 15-dňovej zákonnej lehote (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe ustanovenia právneho predpisu neúčinného v čase jeho vydania, a preto ho postupom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci nie je skutkový stav medzi účastníkmi sporný. Navrhovateľ počas správneho konania ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie programu „VyVolení“ a ani jeho obsah, poprípade jeho znenie nespochybnil. Preto úlohou Najvyššieho súdu je vyporiadať sa s obsahom odvolania navrhovateľa a súčasne v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p., ktorý je podľa § 250l O.s.p. aplikovateľný aj na konanie o opravných prostriedkoch podľa Tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, prihliadnúť pri súdnom prieskume na tam uvedené vady kompetencie, postupu alebo vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, ktoré ho robia nepreskúmateľným alebo nezákonným.

Tento záver je o to dôležitejší, lebo právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 24. júna 2008 upozornil nad rámec svojej pôvodnej odvolacej argumentácie, že odporkyňa pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia použila ustanovenie právneho predpisu, konkrétne § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v znení, ktoré nebolo v čase vysielania programu „VyVolení“ účinné.

Podľa § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. platného v čase vysielania programu „VyVolení“ (tzn. 05.10., resp. 06.10.2005) platilo, že na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých **do 7, 12, 15 a 18** rokov.

Naopak odporkyňa vo svojom odôvodnení na str. 3 uviedla, že skutkovú podstatu priestupku navrhovateľ naplnil tým, že nerešpektoval povinnosť podľa § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. (tento text zák. č. 308/2000 Z.z. bol platný do 31.07.2005, tzn. v čase odvysielania programu Vyvolení bol nahradený už iným textom) s nasledovným znením – Na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých **do 7, 12 a 18** rokov.

Podľa Najvyššieho súdu je základným predpokladom pre správne trestanie vyhodnotenie, či sa skutková podstata priestupku alebo iného správneho deliktu naplnila v súlade so zákonom. Preto musí správny orgán v správnom trestaní zisťovať, či sa skutok stal, či ho spáchal navrhovateľ a či spáchaním skutku porušil právnu povinnosť, ktorej rozsah a obsah sa odvíja od právneho stavu platného v čase spáchania skutku. Všetky tieto úvahy a zistenia potom musí správny orgán riadne vyhodnotiť a zachytiť vo svojom rozhodnutí.

Iba rozhodnutie správneho orgánu, ktoré je perfektné vo všetkých svojich obsahových častiach v zmysle § 46 v spoj. s § 47 ods. 1 až 5 Správneho poriadku, môže byť účastníkmi akceptované ako zákonné, a tzn. autoritatívne rozhodnutie.

Zástupkyňa odporkyne na pojednávaní vykonanom dňa 24. júna 2008 k námietke navrhovateľa týkajúcej sa uvedenia zákonného ustanovenia už neplatného právneho predpisu uviedla, že ide o písárske pochybenie. Najvyšší súd však upozorňuje na to, že ak sa správny orgán dospeje k záveru, že jeho odôvodnenie trpí vadami odstrániteľnými podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, potom je správny orgán povinný zákonným postupom tieto nedostatky odstrániť, aby účastníkovi nebola spôsobená ujma na jeho právach. Ak však je táto skutočnosť účastníkom v súdnom konaní podľa Piatej časti O.s.p. namietaná, potom konajúci súd nemôže ponechať túto námietku bez povšimnutia.

Naopak, ak správny orgán tvrdí vo svojom odôvodnení, že navrhovateľ porušil právnu povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia právneho predpisu, ktoré v časti spáchania skutku však platné nebolo, ide o závažnú vadu v rozhodnutí, lebo potom absentuje celý právny základ sankcie bez ohľadu na to, že platné znenie tohto ustanovenia a súčasne znenie ustanovenia citované nesprávne odporkyňou v jej odôvodnení sú takmer identické. V danom prípade ide o tak závažnú vadu rozhodnutia, na ktorú musí konajúci súd v zmysle § 250 j

ods. 3 O.s.p. prihliadnúť aj „ex offa“ s následkom zrušenia takéhoto rozhodnutia.

Podľa Najvyššieho súdu nie je ďalej možné nechať bez povšimnutia v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. tú skutočnosť, že odporkyňa v Oznámení o začatí správneho konania zo dňa 28.10.2005 bol ako jediný dôvod pre začatie správneho konania uvedené „sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy určená výhradne pre dospelých“, hoci neskôr odporkyňa vo svojom rozhodnutí prekvapivo uviedla ako ďalší dôvod porušenie zákona prezentovanie „obscénnych gest“ (str. 10 odôvodnenia rozhodnutia). Preto sa navrhovateľ vo svojej písomnej argumentácii na základe výzvy odporkyne zameral iba na analýzu pojmu sexuálne správanie a jeho možných dopadov na odvysielaný program, a preto sa vôbec nevenoval pojmu obscénne gesta.

Táto skutočnosť je o to závažnejšia, že aj v správnom konaní odporkyne, ktoré predchádza Trinástej časti o ukladaní sankcií, sa má v zmysle § 71 zák. č. 308/2000 aplikovať Správny poriadok. Tak aj odporkyňa správne postupovala, keď v oznámení z 28. októbra 2005 upozornila navrhovateľa na jeho právo počas konania v zmysle § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 Správneho poriadku v 5-dňovej lehote predložiť stanovisko a dôkazy na jeho podporu. Avšak odporkyňa neumožnila navrhovateľovi, aby v súlade s ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, aby sa pred vydaním možného rozhodnutia o sankciách mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne aby mohol navrhnúť jeho doplnenie. Nesplnenie uvedenej povinnosti správnym orgánom je závažným procesným pochybením, na ktoré musí súd konajúci v správnom súdnictve podľa § 250i ods. 3 O.s.p. z úradnej povinnosti prihliadnúť.

S prihliadnutím na späťvzatie časti návrhu na pojednávaní dňa 24.06.2008 Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie v časti II. výroku rozhodnutia o uložení sankcie – upozornenie na porušenie zákona v zmysle § 250d ods. 3 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. zastavil.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľom, najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku.

Bude preto úlohou odporkyne sa v ďalšom konaní dôsledne riadiť pokynmi, ktoré najvyšší súd vo svojich právnych záveroch uviedol.

Najvyšší súd nemohol priznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, lebo toto právo v zmysle § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p. vzniká iba úspešnému účastníkovi, ktorý si ho navyše v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. musí včas uplatniť, tzn. v lehote do 3 pracovných dní od vyhlásenia meritórneho rozhodnutia. Nakoľko tak účastník neurobil, súd nebol pri vyhotovovaní rozsudku viazaný pôvodným rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania úspešnému účastníkovi podľa § 151 ods. 2 O.s.p. a o práve na náhradu trov konania naďalej nerozhodoval.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave, dňa 1. júla 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Anna Koláriková